משל ונמשל...

"והאמין בה' ויחשבה לו צדקה" (בראשית טו, ו).

האמונה - שורש לכל המעשים

אדם הטובע בנהר, ורואה לפתע לפניו עץ, אין הוא אוחז בענפי העץ, כי עלולים הם להעקר ממקומם, אלא אוחז הוא בשרשים.

הדרך להנצל היא אחיזה בשורשים. באופן זה מובטח לו לניצול שיהיה בכוחו של העץ להחזיקו על פני המים.

מסביר מרן **החפץ חיים**:

האמונה בה' היא כשורשי העץ החזקים, אשר הם היסוד והבסיס של העץ כולו. כך נבין את הפסוק שנאמר על אברהם אבינו: "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה".

מדוע דוקא האמונה שהאמין אברהם אבינו בה' נחשבת לו לצדקה, והרי אברהם אבינו קיים את כל התורה כולה? במה שונה האמונה בחשיבותה משאר המצוות?

מכאן רואים אנו, כי האמונה בה' היא עיקר העיקרים, והיא היסוד של כל התורה כולה.

המצוות הן הענפים המסתעפים מן האמונה, השורש והעיקר היא האמונה, בזכותה החשיב ה' את אברהם ובזכותה קיים עם ישראל לנצח נצחים כעמו של ה'. האמונה מסייעת לישראל שלא לטבוע במים הזידונים ולא להסחף אחרי משאות-שוא ומדוחים.

שיעור מיוסד מדברי יום ט"ו מאורגן ראש - הישיבה והכולל.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, בשעה 20.00 בערך.

הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.

ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.

או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "וירא, חיי שרה"

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: 20.30 - 21.00.
* ומהשעה: 21.00 - 22.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון
* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני שמירת הלשון.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 12.40.
ערבית ראשונה: 19.05.
ערבית שניה: 22.00

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 12.30 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 20.30 - 21.30.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **כ"ח**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 15.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	5:03:15	5:13:45	6:06:45
א	5:04:30	5:14:30	6:07:45
ב	5:05:30	5:15:15	6:08:30
ג	5:06:30	5:16:00	6:09:30
ד	5:07:30	5:17:00	6:10:30
ה	5:08:30	5:17:45	6:11:15
ו	5:09:45	5:18:30	6:12:15
ש	5:10:45	5:19:15	6:13:00
א	5:11:45	5:20:15	6:14:00
ב	5:12:45	5:21:00	6:15:00
ג	5:13:45	5:21:45	6:15:45
ד	5:14:45	5:22:30	6:16:45
ה	5:15:45	5:23:30	6:17:45
ו	5:16:45	5:24:15	6:18:30

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעונינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 715
ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

וירא

* **מפטירין:** ואשה אחת מלכים ב' ד'.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 4 : 11
תל אביב : 4 : 21
ירושלים : 4 : 06

יציאת השבת
חיפה : 5 : 20
תל אביב : 5 : 21
ירושלים : 5 : 20
ר"ת חיפה : 5 : 56
ר"ת תל אביב : 5 : 58
ר"ת ירושלים : 5 : 50

חיי שרה

שבת מברכין

* **מפטירין:** והמלך דוד מלכים א' א'.
* אי"ה, ראש חודש 'כסלו' יחול בימים חמישי ושישי, בשבוע הבא.
* המולד: ליל חמישי, שעה 22:28 ו - 8 חלקים.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 4 : 07
תל אביב : 4 : 17
ירושלים : 4 : 02

יציאת השבת
חיפה : 5 : 16
תל אביב : 5 : 18
ירושלים : 5 : 17
ר"ת חיפה : 5 : 53
ר"ת תל אביב : 5 : 55
ר"ת ירושלים : 5 : 45

פרשת: וירא.

"למה הצדיק כה סובל?"

נמצאים אנו בימים טרופים וקשים לעם ישראל, מידת הדין מתוחה ומשתוללת ברחובות. כל אויבנו מסביב רוצים לכלותנו, ולנו אין על מי לסמוך, אלא על אבינו שבשמיים המשגיח ושומר על כל אדם בהשגחה פרטית מיוחדת. לצערנו, שומעים אנו בכל מתקפות הטרור האחרונות כי רבים מההרוגים על קידוש ה' שנקטפו על ידי בני עוולה, היו אנשים שומרי תורה ומצוות, אברכים ורבנים יראי ה', שהיו דבוקים בה' יומם ולילה.

ואנשים רבים עומדים ושואלים: מדוע? וכי להם היה מגיע עונש וסבל שכזה? הרי הינם חסידים ועובדי ה' שהרביצו תורה וזיכו את הרבים ומדוע נענשו במיתה משונה שכזו? את התשובה לכך עונה הרמח"ל הקדוש בספרו 'דעת תבונות' (סימן קכד') וכותב: "כי זה הוא הניסיון, לראות היעמדו בני האדם באמונתם, ולא תמוש מלבבם היתד התקועה לאמר, ודאי א-ל אמונה ואין עוול, אף על פי שאיננו מבינים את דרכיו". וממשיך הרמח"ל וכותב (סימן קע): "כי אי אפשר לשום אדם לעמוד על בוריים של הדברים שהקב"ה עושה עמו... אבל מי שהוא נאמן לה' צריך שיתקע יתד אמונתו חזק בל ימוט, לדעת שכל מעשה ה', יהיה באיזה דרך שיהיה, ישר ונאמן הוא ודאי, ואין עוולה ח"ו".

אלו ניסיונות באמונה ששולח הבורא להאמין כי כל הנעשה הינו בצדק ובהשגחה מאת ה' וכל מעשיו באמונה. ידיעה זו לרוב בתקופה זו, והנה אחד מהם: (מאתר 'הידברות') "**יאיר**, אחד מפצועי הפיגוע ברעננה מלפני שנים, משחזר את הנס הכפול שאירע לו: "קמתי באותו בוקר ופתחתי את הארון על מנת ללבוש את הציצית שלי, להפתעתי אני רואה כי כל הציציות שלי נמצאות בכביסה וכי אין אפשרות ללבוש אותן. ציצית אחת נקיה וחדשה עמדה בארון, אותה עדיין לא לבשתי, היא היתה חדשה, לבנה ונקיה, וזאת מפני שקניתי אותה במיוחד לחתונתה של אחותי. עמדתי מול הציצית הלבנה והחדשה בארון והתלבטתי רבות האם ללבוש אותה כעת או לשמור אותה לחתונה וללכת היום לעבודה ללא ציצית. אחר מחשבה ארוכה החלטתי כי איני מוותר על מצוות הציצית, אלך עם הציצית, אף על פי שייחדתי אותה לחתונתה של אחותי. לבשתי את הציצית ויצאתי להתחלת סדר היום. רק לאחר מספר שעות הבנתי כמה החלטה זו היתה גורלית ביותר בשבילי. עמדתי בתחנה ברעננה, ולפתע התנפל עליי מחבל ערבי שניסה לפגוע בי וליטול את נשמתי. התקוטטתי איתו, עד שבאו כוחות הביטחון וניטרלו את המחבל. המחבל פצע אותי, ואני נשכבתי על הרצפה כשאני פצוע ודם רב ניגר מגופי. הייתי במצב קריטי, אבידתי דם בכמות רבה והיתה סכנה לחיי.

אזרחים שהיו לידי ניסו לעצור את הדם הרב, וחיפשו דבר מסוים שיוכל לעצור זאת. ברגע האחרון, הם נטלו את הציצית החדשה שלי וחסמו את עורקי הדם הפצועים שלי, והצליחו לעצור את הפציעות. הציצית עצרה את הפציעות וב"ה חיי ניצלו וחזרתי לבריאות איתנה, והכל בזכות כך שלא התפשרתי ולא וויתרתי על מצות הציצית החדשה, ובכך זכיתי שהיא שמרה והגינה עליי".

נמצאים אנו בימי דין קשים לעם ישראל, ימי עקבתא דמשיחא, שאמרו חז"ל במס' מנחות כי ב'עידנא דריתחא', בזמן שיש אש של מידת הדין בעולם ואסונות רבים מתרחשים, מענישים בשמיים על מצוות שאדם יכול לעשות בקלות, למרות שאינו חייב לעשותם, והוא לא מחייב את עצמו, כגון: מצות ציצית, שאין חובה לאדם ללכת עם ציצית, אך אם מחייב הוא את עצמו ולובש ציצית על בגדיו – אז ניצול הוא ונשמר ב'עידנא דריתחא'. דווקא עכשיו לחטוף מצוות ולעשות חסדים לפנים משורת הדין, אך מעל הכל לדעת, כי כל הנעשה הינו מושגח ושמור משמיים, וכל הנעשה ונראה לענינו הינו ניסיון משמיים לראות האם נאמין בה' בכל המצבים.

פרשת: חיי שרה.

"תרופת הפלאים"

אברהם אבינו עומד בניסיון הגדול של עקידת יצחק וחוזר בשמחה לביתו על מנת לספר לאשתו על הנס הגדול. והנה, בעודו מגיע לפאתי עירו, הוא שומע כי אשתו האהובה, שרה אמנו היקרה – נפטרה בפתאומיות. "ניסיון גדול התנסה אברהם", אומרים המפרשים, "לראות כיצד יקבל אברהם בשורה זו לאחר שעמד בניסיון העקידה: האם ירטון ויטיח דברים לשמיים: וכי כך מגיע לוֹ, או שמא יקבל זאת באמונה ואהבה". והכתוב מעיד: "ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה", ב-כ' קטנה, ללמדנו שבכה מעט, מתוך אמונה וידיעה שבורא עולם מנהל את העולם, וכי הכל שלו ובכוחו לעשות כרצונו, והכל מאהבת ה' לאדם.

מידי פעם אפשר לראות אנשים עם פנים נפולות, שבורים ועצובים. מה קרה?! הכל בסדר?!, ואז נוכל לשמוע ממנו סיבות שונות ומשונות: "העבודה 'גומרת' אותי... הילדים 'משגעים' אותי... אין לי זיווג... ועוד סיבות שונות". והרי אם נשאל כל אדם מאמין: "תגיד, האם מה שה' עושה הכל לטובה?", הוא ודאי יענה: "בוודאי. כל מה שה' עושה – לטובה הוא עושה". "אם כן", נשאל אותו, "למה אתה לא 'נותן חיוך' כל היום? הרי הכל טוב – אז מה רע לך? הרי זה סימן שאתה לא 'חי' את האמונה שהכל לטובה?!". אם כן, מהי הסיבה שבני האדם לא מצליחים לחייך ולהיות מאושרים בכל יום מימי חייהם?

אחת הסיבות לכך היא, שאדם רואה 'נתונים' מול העיניים הנראים לא טובים, ובליבו הוא אומר: "איך אומר שזה לטובה? איך אני אסתור את המציאות?", כל זה הוא חושב לעצמו. אך אם הוא יזכור שאפילו אם הוא יראה את הנורא מכל, הוא יגיד לעצמו: "נכון, הנתונים שאני רואה באמת נוראיים, אבל האמונה אומרת שכל מה שה' עושה – לטובה עושה, וכיוון שהעיקר אצלי זה האמונה, לכן אני אגיד תודה רבה על זה".

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

סיפר הרב שלום הרוש שליט"א: אמר לי אדם אחד שעובר ייסורים רבים: "תדע לך שמה שמחזיק אותי בכל הניסיון הקשה שאני עובר, זה רק איזה משפט אחד ששמעתי ממך: 'לא מבין כלום, רק מאמין שהכל לטובה'!".

בעיניים שלך זה נראה רע, אך הדבר הזה הוא הטוב ביותר בעבורך, כי זה מעשה ידיו של ה'.

ממשיך הרב הרוש שליט"א ומספר: "ניגש אליי אברך וספר לי, שאשתו היתה בהריון, והנה כחודשיים לפני התאריך המשוער ללידה, היא הלכה לבדיקות והרופאים הודיעו לה שכפי הנראה, היא תצטרך ללדת בניתוח, כיוון שהמצב שלה נראה מסובך. הרופאים הוסיפו והפחידו את אשתו בכל מיני תיאורים נוראיים מה עלול לקרות בניתוח שכזה, עד שהיא נכנסה לדכאון ולחרדות של ממש: לא אוכלת, לא שותה, לא ישנה, רק בוכה כל היום.

המשיך האברך וסיפר: 'משמיים ריחמו על אשתי ונתנו לה את הדיסק 'תפסיק להתבכיין', והיא שמעה שצריכים להגיד לה' תודה על הכל, גם על ה'רע' שבחיים. היא שמעה זאת והתחזקה והחלה להודות לה' על המצב שלה. ועל הכל היא אמרה לבורא עולם כך: "ה', ממה אני מפחדת? שיהיה ניתוח? הרי כל מה שאתה עושה זה לטובה. ואם כן, כל מה שיהיה זה לטובה, וזה הכי מה שטוב בשבילי, גם אם זה יהיה ניתוח. אני מודה לך – תודה רבה לך ה'! אני לא יודעת כלום, מה שתעשה איתי זה הכי טוב. תודה לך על כל מה שתעשה איתי". וכך היא רק הודתה והודתה. כל מחשבה שנכנסה להפחיד אותה היא אמרה: "תודה, אם ה' רוצה שזה יהיה, זה טוב. תודה, תודה, תודה". "וכך", המשיך וסיפר לי בעלה, "היא רק הודתה ורקדה ושמחה כל החודשים הללו עד ללידה – ואירע לה ממש נס! הלידה עברה בשלום, ואפילו אחרי הלידה – היא לא הרגישה שום כאב וצער! ממש שום כאבים"!.

אתה בן של הקב"ה, את בתו היקרה של ה'! וכל מה שעושה האבא זה הכי טוב בשביל הבן שלו: זה שאין לו זיווג, זה שיש לו קושי בפרנסה, זה שיש לו חובות – ה' הוא היחיד שעושה זאת והכל בחכמה עליונה לט-ו-ב-ת-ך!. אם רק נודה לו שגם קשה, נזכה להידמות לאבינו אברהם שלא נשבר ועמד בתוקף אהבתו לה' בכל ניסיון!.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: סח.

לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר (ויקרא יט, יג); ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש (דברים כד, טו). ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (ב"מ קי ב): שכיר יום גובה כל היום וכל הלילה, שכיר לילה גובה כל הלילה וכל היום, אחד שכר הבהמה ואחד שכר האדם ואחד שכר הכלים עובר עליהם על בל תלין, קבלנות עובר עליו על בל תלין.

יש בזה פרטים, דוקא אם השכיר תובע את משכורתו רק אז עובר בעל הבית על האיסור של 'לא תלין...' או 'ביומו...' אבל את המצוה ודאי שיש מקום לקיים אותה בזמן, אף אם השכיר לא תבע, זו הזדמנות לקיים מצוה, אפילו לשכיר גוי יש את המצוה לשלם בזמן.

יש כאלה בעלי מלאכה שמשחקים עם שכריהם הרבה לענין התשלום וזו עוולה. לפעמים יש להם את הכסף ואעפ"כ הם מעקבים את התשלום. אולי הם חושבים, שאם יחזיקו את הכסף בכיס יצא להם מזה משהו. יש אנשים שאומרים להם בדרך בדיחותא: "מה אתה חושב שהכיס שלך מוליד כסף, בשביל מה אתה מחזיק את הכסף בכיס?"...

משום מה קשה להם להפרד מהכסף.

אני ראיתי אחד שמנע מפועלים גויים את הכסף, כמה חילול ה' היה כתוצאה מזה, חילול ה' נורא ואיום.

ספרתי לכם פעם, שכשניגשתי לבניה, ניגשתי לת"ח אחד, אמרתי לו: "שיברך אותי שתהיה ס"ד בבניה". הוא אמר לי: "אני אתן לך עצה, דע לך, יש אנשים (אף מאותם ההולכים בדרך ה') כשהם מגיעים לכסף, הם נעשים חיות רעות"! וראיתי את זה בעיניים. אפילו אנשים חרדים שבנוים טוב בדרך ה', לפעמים הם לא אנשים הגונים, יש מהם שנותנים צדקות להפליא.

סיפרו לי על כמה שאני מכיר אותם כבעלי צדקה גדולים, שהם תורמים ממש סכומים גדולים, שכל מיני אנשים הסתבכו אתם והם לא יצאו מהם, אי אפשר היה לגמור אתם את העסק.

מישהו הרים לי טלפון לפני כמה זמן. הוא אומר לי: "שמע, אני צריך לעשות איזה משהו בבניה, תמליץ לי על משהו". אמרתי לו: "ראה, אני אחשוב ואגיד לך". והאמת, גם אחרי שאני אחשוב אני לא יודע אם אוכל להגיד לו, כי זה לא פשוט". "שוטטו בחוצות ירושלים... אם יש בהם איש אמונה" העניינים לא פשוטים.

אני זוכר שמישהו במשפחה שלי נכנס לבניה, בהתחלה הבניה הלכה בצורה נפלאה, והוא התפעל, ממש בשירים ותשבחות. הוא אמר לי: "אתה מבקש ממנו ככה, הוא עושה לך ככה. - הוא בנה לו קיר בטעות, הקבלן אומר לו, 'לא חשוב', מוריד את הקיר ובונה חדש". אמרו לו החברים, שה' שלח לו 'מלאך'.

אחרי כמה שבועות, פתאום, התהפך המלאך למלאך חבלה, הקבלן תקע לו את הבניה באמצע והלך! הוא השאיר לו חבילות של מרצפות וכל מיני דברים, שם את הכל על הרצפה והלך. הוא סיפר לי: "אני כבר התיאשתי וזהו.

כנראה הם רואים שהפרנסה שלהם היא לא כמו שהם חשבו... כמה יסורים הוא עבר עד שהוא גמר את הבניה, הקבלן שלח כל מיני 'פרטיזנים' כדי שהם יגמרו את הבניה, הוא עבר יסורים שאי אפשר לתאר בכלל, עשו לו עולות גדולות. צריכים לדעת, כשהולכים בדרך ה', זה לא מתבטא רק בתפילין ומזוזה ואתרוג. כשמגיעים לממון הכל צריך להיות חלק פיקס. צריכים לדעת גם להפסיד. אצל החילונים יש ביטוי: "תפסיד בכבוד". אם זה היה ההסכם שלך, תדע גם להפסיד.

אם תדבר עם הרבה אנשים 'בנועם', ותסביר להם ותראה להם, שאתם יוצאים מופסדים מכל העסק, הם מתחשבים.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת	וירא

ללא פרסים

מצא 18 מילים בתפוזרת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.

ת	י	צ	ח	ת	ח	ת	כ	מ	ת
ח	ל	ת	ע	צ	ל	ת	צ	ח	ח
מ	צ	ב	ע	י	נ	י	ו	ת	ת
ת	י	מ	ש	ב	ע	ה	ח	צ	צ
צ	מ	ש	י	ב	י	ת	ל	מ	מ
ב	צ	ט	ע	מ	צ	ח	י	ת	ת
ח	ו	י	ת	ה	מ	ב	צ	ס	ס
י	ת	צ	ה	י	ת	ר	ח	י	י
ל	ח	ר	ל	ה	כ	צ	א	ת	ת
צ	ה	ת	י	כ	נ	י	ל	ת	ת
ח	ר	א	ת	י	צ	ד	ו	נ	נ
ל	ה	ס	צ	ק	ת	ס	ע	מ	מ
ת	כ	ח	י	ל	כ	י	ג	ש	ש
מ	ב	ד	ה	ח	ת	צ	נ	י	י
י	צ	ת	ל	י	מ	ח	ה	ת	ת
ת	ש	מ	ח	צ	ל	פ	ה	י	י
מ	י	ש	ח	י	ס	א	ר	צ	צ
ד	א	צ	ת	ת	צ	ר	מ	י	י
ס	ח	מ	ס	ל	ת	נ	ע	צ	צ
י	צ	ת	י	ב	ח	י	ת	ת	ת

ממרא	תפסה	צדיק
אשחית	בלתי	עדנה
ארח	משתה	מצות
סדם	צמח	מלח
עמרה	ככר	ההרה
כסות	שמנת	פארן

ואם מצאת את המשפט:

חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם

מאת: משלי .

כתב ה'חזון איש' זצ"ל:

"התפילה היא מטה עוז ביד האדם" – התפילה היא כמקל בעל כח אשר יכול עמו האדם להניע דברים בעולם, והכל בכח פנייתו ובקשתו למי שאמר והיה העולם. כי אדם הדבוק בה' ופונה אליו בכל עת הצורך – זוכה לראות כיצד ה' עונה לו.

סיפר הרב הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א: "הגיע אליי יהודי וסיפר לי את המעשה המדהים הבא שאירע עמו: "אותו יהודי הינו שומר תורה ומצוות המתגורר בשכונה יקרתית בארץ, אשר האנשים הדרים בה רחוקים כליל מתורה ומצוות, והוא נמנה בין האנשים הבודדים השומרים תורה ומצוות, והנה, לפני כשנה, בהתקרב חג הסוכות, חיפש הוא מקום מתאים לבניית סוכה למשפחתו. נשמע פשוט, אך מהר מאד התברר כי הדבר לא פשוט בכלל, ואף הוא בגדר בלתי אפשרי. ומדוע? באותה שכונה יקרתית היה חוק, כי אין להקים שום מבנה, ולו זמני, בשטח פתוח מחוץ לבניינים.

כלומר, כל אדם שרצה להקים סוכה, דוכן מכירה או כל מבנה זמני בשטח השכונה – מיד היה זוכה לקבל את פניה של המשטרה שהרסה את המבנה שלו.

כך הם החיים בשכונה יקרתית, אך אותו יהודי שלנו לא ויתר וחיפש מקום להקים את סוכתו. והנה, מצא הוא מקום ראוי סמוך לביתו ומיד החל בבניית הסוכה. אך לחוסר מזלו, כמה שכנים שראו זאת, החלו לצעוק עליו והרסו לו את הסוכה במו ידיהם. אך הוא לא התייאש, הלך הוא למקום אחר בקרבת מקום ובנה שם שוב את סוכתו. אך לצערו, גם שם, ראו זאת השכנים הסמוכים, הם ירדו אליו בשאגות ופירקו לו את הסוכה. כך חזר ונשנה הדבר כמה וכמה פעמים. אותו יהודי מספר לי, כי שראה כי אכן זו משימה כמעט בלתי אפשרית וכי אין מקום בשכונה בו יניחו לו לנפשו, החליט כי הכתובת היחידה לעזור לו ולסדר לו את כל העניינים, הלא הוא, מלכו של עולם – ה' יתברך.

על פי טבע, אין דרך אפשרית לבנות סוכה באיזור, אך הלה שהיה מאמין גדול כי ה' שומע ומאזין לתפילת כל יהודי, פרש ידיו לשמיים ופנה לבורא עולם, כאיש הפונה אל רעהו ומפרט לו את מצוקות ליבו: "רבונו של עולם, הרי אתה אב רחמן, ויודע אתה כי רוצה אני מאד מאד לשבת בחג בסוכה, כפי שציוות עליי בתורתך. אך רואה אתה, אבא יקר, כי בשכונה זו אין מסכימים לבנות סוכות מחוץ לבית, ואף יודע אתה כי אינני רוצה להסתכסך עם שכניי ולריב עימם, ובפרט בחג הסוכות, אשר הוא זמן השלום והאחדות. לכן, אנא, רבונו של עולם, עשה כחוכמתך וביכולתך שאזכה לבנות סוכה בהסכמת השכנים, איני יודע איך 'יתכן דבר כזה', אך בידך כל הכוחות לעשות הכל, אז אנא, אבא יקר, עשה זאת למעני...". כך יצאו מילים יקרות אלו מליבו הטהור,

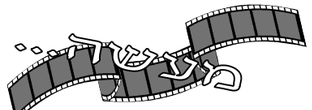

מילים של פניה ובקשה לבורא שבשמיים, וכידוע, כי אין שום תפילה של יהודי ששבה ריקם, כל תפילה נשמעת בשמיים, וה' מחליט מה הטוב ביותר לעשות עם אותה תפילה. וכבר כתב הספר 'חסידים' כי תפילה שמתפלל האדם על עניינים רוחניים, תורה ומצוות – מתקבלת מיד ועולה לשמיים ובטוח שתתקיים ותיעשה.

סיים הוא את תפילתו וניגש לבנות שוב את הסוכה צמוד לביתו, בתקווה ותפילה שה' אכן יושיעו הפעם. לאחר כשעה, סיים הוא לבנות את הסוכה ושב לביתו. למזלו, עדיין לא הבחינו בכך השכנים.

והנה, לאחר כמה דקות, אירע מקרה יוצא דופן בבניין בו גר. אשתו של אחד השכנים שהיה מתנגד גדול לסוכה ואף הרס אותה מספר פעמים, קיבלה התקף – לב קל. בעלה, מיהר להזמין אמבולנס שיגיע בדחיפות לבניין מספר 49.

תוך דקות ספורות הגיע האמבולנס לאיזור, אך הוא לא הצליח לאתר את הבניין. הנהג התקשר לבעל ואמר לו כי אינו יכול לזהות את מס' הבניין, וזאת מפני שהבתים בשכונה החדשה עדיין לא היו בנויים לחלוטין ועדיין לא הוצבו עליהם מספרים, כך שאינו יודע להיכן להגיע. "אנא, רד למטה ותן לי סימן היכר להיכן להגיע", ביקש נהג האמבולנס.

הבעל המבוהל ירד מהר מהבניין, והנה הוא מבחין מולו בחניה בסוכה הגדולה של השכן, שזה עתה סיים לבנות. "אני נמצא בבניין שעל יד הסוכה", הודיע לנהג, הנהג זיהה מיד את הסוכה, והצליח להגיע ברגע האחרון ולהציל את חיי האשה, אם היה הנהג מתמהמה רגע אחד נוסף, האשה כבר לא היתה כיום בחיים. לאחר כמה שעות מיהר אותו שכן לבניין ודפק על ביתו של אותו יהודי שומר תורה ומצוות, היהודי שלנו פתח לו, ואז אותו שכן קפץ עליו, חיבקו ונישקו, ואמר לו בהתרגשות עצומה: "חייה של אשתי ניצלו בזכותך, בזכות הסוכה שלך. רק בזכות הסוכה הגיע נהג האמבולנס בזמן והציל את חייה של אשתי, אני חייב לך את כל חיי", אמר בדמעות. ואז הוסיף ואמר: "אני מתחייב לך, כי מעתה תוכל להעמיד את סוכתך במקום זה ללא הפרעה, וכי כל מי שיתלונן וינסה להזיק אותה – אני אטפל בו אישית". אותו יהודי שומר תורה ומצוות התרגש מכך שזכתה סוכתו להוות הצלה לחייה של אשת השכן ואף שמח על ההבטחה להעמדת הסוכה על תילה. לאחר ימים ספורים הבריאה אשתו של השכן לחלוטין וחזרה לביתה בריאה ושלימה. אף היא נכנסה לביתו של היהודי שומר תורה ומצוות והודתה לו מקרב ליבה שהציל את חייה. השכנים אכן שמעו כל הנעשה והסכימו פה אחד כי יתנו לשכן להשאיר את סוכתו ולחגוג בה כל שבעת ימי החג. כל דיירי השכונה ששמעו על המעשה העידו כי ברור להם לחלוטין, כי אלוקים בשמיים גלגל את כל הנעשה, אך ורק כדי להעמיד את סוכתו של אותו יהודי שנשא אליו תפילה לזכות לקיים את מצוותו".

א. בענין קבלת יסורי גוף ונפש באהבה ובשמחה

סעי' ג', שו"ע: חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפיצה כדרך שמברך בשמחה על הטובה וכו'. ובמ"ב (סק"ד) כי באמת כל היסורים בין בגוף ובין בממון הוא הכל כפרה על העוונות כדי שלא יצטרך להתייסר לעתיד לבוא ששם העונש הוא הרבה יותר גדול וכו'. וכתב בס' אגרא דפרקא (אות קכ"ד) "ובעת שיזדמן לאדם איזה עיגום וצער יזכיר ויאמר הפסוק (תהילים כ"ה י"ח) 'ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי' בכדי שישים אל לבו שהוא בהשגחת הבורא על עוונותיו כי כמה וכמה עוונות יש לו לאדם שאינם מתכפרים ע"י תשובה ויוה"כ, רק תשובה ויוה"כ תולין ויסורים ממרקין, והשי"ת שולח לו יסורים קלים כדי לכפר על עוונותיו וכו' וזהו דווקא כשמשים אל לבו שכל תנועותיו בחפץ הבורא.

וביותר צריך האדם לקבל באהבה ובשמחה יסורי נפש חרפות ועלבונות וכדו' וכלשון הרמ"ק בספרו תומר דבורה (פ"ב) "שיחשוב על עוונותיו תמיד וירצה בטהרה ובתוכחות ויסורים, ויאמר מה הם היסורים היותר טובים בעולם שלא יטרידוני מעבודת ה', אין חביב בכולם מאלו שיחרפוהו ויבזוהו ויגדפוהו שהרי לא ימנעו ממנו כוחו, ואינו בחולאים ולא ימנעו ממנו אכילתו ומלבושו, ולא ימנעו חייו וחיי בניו במיתה, א"כ ממש יחפוץ בהם ויאמר מה לי להתענות ולהסתגף בשקים המחלישים כוחי מעבודת ה' וכו' אסתגף בבזיון בני אדם וחרפתם לי ולא יסור כוחי וכו' וישמח בהם ואדרבה יחפוץ בהם" וכו'.

ולכן חייב אדם להלל ולשבח להקב"ה על הרעה שנאמר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא, ועוד אמר דוד המלך ע"ה חסד ומשפט אשירה אם חסד אשירה אם משפט אשירה, ודרך הירא והחרד לומר על כל סיבה ומאורע גם זו לטובה אף שהוא לפי שעה אינה טובה אעפ"כ ישמח בלבבו ויקבע בדעתו שהוא לטובה ולכפרה על חטאיו ופשעיו, ואם יתרעם על מדותיו של הקדוש ברוך הוא הרי הוא כורת את הצמח והטוב לא יצמח, ואם יתן אדם שבח והודיה לאל לפי פעולתו הן לטובה הן לרעה ח"ו מובטח הוא שיברכו ה' ובכל מעשיו ישכיל ויצליח.

בס"ד
מעוניין בהפיוטק לשמות? קח פסק זמן...
הבוקר/ צהרים/ערב ?
או שמא אי-פוח?
בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים,
בנשואות הרה"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.
לפרטים: הרב נתנאל יהב, טל': 71 24735 - 052.
* שמחות האירוח מיועדות רק לאורחים.
בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א
בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.
בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "צער יעקב"
ברח' טרניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא, ע"י אחד מרבני הישיבה.